

متن پرسش

با سلام و ادب خدمت استاد عزیز بنده طلبه پایه اول معصومیه قم هستم. تقریباً از ورود من به حوزه یکسال درسی می‌گذرد و این درحالیست که به هیچ وجه رضایت لازم را از خود ندارم. گویی این سال به خسارت گذشت. هرچند به دفعات مشاوره گرفتم اما هیچ وقت نمی‌شد به برنامه‌ها مقید باشم. دیشب کمی با خود خلوت کردم. دیدم هرچند ذهنم در این سال بخاطر مسئله ازدواج و برخی مشکلات خانوادگی مشوش بوده و فراغت بال نداشته‌ام اما این مشکلات یک ریشه درونی دارد که تا آن اصلاح نشود آدمی نمی‌تواند در مسیر رشد علمی و معنوی که لازمه یک طلبه مطلوب است توفیق داشته باشد. به نظر من آن ریشه عدم مدیریت توحیدی بر افکار و احساسات بوده است. من علت اصلی زمین‌گیری خودم را در این سال دشمنی شیطان می‌دانم. که با تصورات پیوسته خویش در افکار و خیالاتم مرا دچار سستی و بیحالی کرد و باعث انفعال من شد. اما متأسفانه کمتر کسی به نقش شیطان در مسیر موفقیت طلبگی اشاره می‌کند. حضرتعالی برای رفع این مشکل و تسلط بر افکار و خیالات و احساسات چه راهکاری را پیشنهاد می‌کنید؟!

متن پاسخ

باسمه‌تعالی: سلام‌علیکم: بنده مکرراً به رفقای که می‌خواهند مسیر طلبگی را طی کنند عرض کرده‌ام که مطمئن باشید در این مسیر با شیطانی روبه‌رو هستید که بسیار فعال است و اگر از این موضوع غفلت نکنیم، با خودآگاهی کامل با مشکلات برخورد می‌کنیم و می‌فهمیم او می‌خواهد ما از ادامه‌ی کار طلبگی ناامید شویم. راه‌کار آن است که در ابتدای کار مثل یک طلبه‌ی سنتی به دروس پایه مشغول شویم تا ملکات لازم را به‌دست آوریم و توجهی به وسوسه‌های شیطان نکنیم که می‌گوید تو باید از همین روز اول شیخ‌العرفا شوی. موفق باشید